

ROZWIKŁAN (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) rozwikłån.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. rozwiklić.

*Rozplątany; pozbawiony zawilosci, zagmatwania: Inextricabilis, Tåk zámotány/ zwikłány/
zátрудniony/ że trudno może być rozwikłan/ nierozwikłány. Mqcz 464b.*

Cf NIEROZWIKŁANY, [ROZWIKŁAĆ]

ZCh